

This is a self-archived version of the original publication.

The self-archived version is a publisher's pdf of the original publication.

To cite this please use the original publication:

Laakkonen, Sanna et al. 2022. ICF-viitekehys laajentaa näkemystä toimintakyvystä ja sujuvoittaa työtä. Fysioterapia 69(3), s. 33 - 38.

All material supplied via Turku UAS self-archived publications collection in Theseus repository is protected by copyright laws. Use of all or part of any of the repository collections is permitted only for personal non-commercial, research or educational purposes in digital and print form. You must obtain permission for any other use.

Kehittämistyön keskeinen tulos liittyi lasten kuntoutuksen ammattilaisten näkemykseen: lapsen ja perheen arkisessa elämässä näkyvä toimintakyvyn muutos on tärkeämpää kuin objektiivisesti mitattu muutos.

Muutoksella on merkitystä vain, jos se näkyy lapsen ja perheen arjessa.

Sanna Laakkonen

ft YAMK, Activus Oy
sanna@activus.fi

Helena Tigerstedt

THM, erikoistointiterapeutti
helena.tigerstedt@gmail.com

Eija Haapala

suunnittelija, Kansaneläkelaitos
eija.haapala@kela.fi

Tuuli Lahti

dosentti, yliopettaja, AmO
Turun ammattikorkeakoulu
tuuli.lahti@turkuamk.fi

ICF-viitekehys

laajentaa näkemystä toimintakyvystä ja sujuvoittaa työtä

ICF-viitekehys auttaa lapsen toimintakyvyn monimuotoisuuden ymmärtämistä ja kuntoutuksen suunnittelua. Se tarjoaa yhteisen käsitteistön toimintakyvyn kuvaamiseen samalla kun se tuo esille lapsen toimintakyvyn muutokset.

Lapsen kuntoutus on vuorovaikutteinen, toimintakyvyn muutokseen tähtäävä prosessi. Lapsen toimintakyky on laaja kokonaisuus, joka rakentuu lapsen vahvuuksista, rajoitteista sekä yksilö- ja ympäristökiteijöistä vaikuttaen hänen mahdollisuuksiinsa osallistua itselleen merkityksellisiin toimintoihin (1).

Toimintakyvyn arvioinnissa on keskeistä, että toimintakyvyssä tapahtunutta muutosta ja sen merkitystä yksilön elämään kyetään seuraamaan luotettavasti ja yhteismitallisesti. Tämä takaa myös riittävän tietopohjan kuntoutuksen jatkosuunnittelun ja arvioinnin perustaksi. Ammatillaisen avokuntoutusjakson päätteeksi laati- ma kuntoutuspalaute on tässä keskeinen työväline.

ICF-viitekehyyksen käyttö edelleen epäyhtenäistä

ICF (International Classification of Functioning Disability and Health) on kansainvälinen toimintakyvyn arvioinnin viitekehys, jonka käyttöä edellytetään laissa ja suosituksissa (2-4). ICF-viitekehyyksen mukainen ajattelu lisää tutkitusti ammattilaisten herkkyyttä huomioida lasten ja perheiden näkemyksiä arjen tilanteista ja toimintakyvystä. (5,6)

Viitekehyyksen käyttö on kuitenkin sekä empiiristen havaintojen että aiemman tutkimusnäytön perusteella epäyhtenäistä. Myös kirjauskäytänteissä on suuria eroja sekä organisaatioiden että yksittäisten ammattilaisten välillä. (5,6)

Toimintakyvyn arvioissa tulee huomioida toimintakyvyn kaikki osatekijät, mutta ammattilaisten teksteis-

sä osallistumisen tason kuvaus on usein vähäistä. Terapeutit myös keskittyvät arvioissaan herkästi kehon rakenteiden, toimintojen sekä suoritusten kuvaamiseen. Osallistumisen mahdollisuuksien selvittäminen on kuitenkin oleellista, sillä se mahdollistaa yksilön toimimisen vuorovaikutuksessa ihmisten ja ympäristön kanssa. (7)

Kirjauksista pitäisi tulla nykyistä selkeämmin esille muutokset niin yksilön toimintakyvyssä, tavoitteissa kuin terapian toteutuksessa. Kuntoutuspalauteisiin ei aina ole kirjattu lainkaan kuntoutujan edistymistä tai muutosta. Mikäli kuntoutujan toimintakyky ”taantuu” tai pysyy ennallaan, sekin tulisi raportoida. Esimerkiksi joissakin sairauksissa tapahtuu usein vääjäämätöntä etenemistä, ja toisaalta toimintakyvyn ennallaan pysyminen voidaan tulkita edistymiseksi. (8)

Vuonna 2021 ICF-viitekehyyksen mukaista kuntoutuspalaute- mallia kehitettiin Varsinais-Suomen alueen perusterveydenhuollon lasten avokuntoutuksen terapeuttien käyttöön. Kehittämistyön tavoitteena oli yhtenäistää kuntoutustyöntekijöiden tapaa kuvata lapsen toimintakykyä ja siinä tapahtuneita muutoksia ICF-viitekehyyksen mukaisesti sekä sujuvoittaa terapeuttien työtä viitekehyyksen omaksumisessa.

Kehittämistyön aineisto ja menetelmät

Kehittämistyön aineisto kerättiin ammattilaisten fokusryhmähaastatteluilla. Haastatellut asiantuntijat (n=10) ovat työskennelleet pitkään lasten parissa joko fysio-, puhe- tai toimintaterapeutteina Varsinais-Suomen alueella.

Haastateltavat jaettiin kahteen ryhmään, ja molempien ryhmien haastattelut järjestettiin koronaepidemiasta johtuvien rajoitteiden vuoksi etäyhteydellä. Sen järjestämiseen käytettiin Zoom-sovellusta ja keskustelut tallennettiin. Haastatteluaineistoa kertyi yhteensä kolme tuntia. Aineisto litteroitiin eli purettiin tekstimuotoon siten, että aineistosta ei voi tunnistaa yksittäisiä henkilöitä.

Aineistosta etsittiin vastauksia tutkimuskysymyksiin laadullisella sisällönanalyysillä. Tässä kehittämistyössä pysyttiin läpi analyysiprosessin lähellä sitä tasoa, jolla haastateltavat puhuivat aiheesta, eikä korkeampaan abstraktiotasoon edes pyritty.

Tarve työlle tuli esille ICF lasten kuntoutuksessa -hankkeen (9) yhteydessä. Hankkeessa oli todettu, ettei avokuntoutuspalautteissa ole ICF-viitekehysten mukaista yhtenäistä rakennetta. Kuntoutuspalautteet olivat myös keskenään hyvin erilaisia, eikä niistä tullut selkeästi esille lapsen toimintakyvystä tapahtuneiden muutosten merkitys lapsen arkeen.

Yhdessä hankkeeseen osallistuneessa terveystieteiden keskuksessa oli työstetty erilaisia palautemalleja, joista kehittämistyön tekijä koosti tutkimustietoon pohjautuen uuden mallin. Sitä käytettiin haastatteluiden pohjana. Haastatteluiden tulosten perusteella kuntoutuspalautteen mallia kehitettiin edelleen ja sen käytettävyyttä reflektettiin ammattilaisten kanssa.

Lapsen ja perheen osallisuuden vahvistumisesta muutosta arkeen

Lapsen toimintakykyisyys on laaja kokonaisuus. Se rakentuu lapsen vahvuuksista, rajoitteista sekä yksilö- ja ympäristötekijöistä vaikuttaen hänen mahdollisuuksiinsa osallistua itselleen merkityksellisiin toimintoihin.

Haastattelujen tuloksissa korostui lapsen ja lähipiirin rooli kuntoutumisprosessissa sekä yhteistyö terapeutin kanssa. Terapeutin yhteistyö perheen ja lapsen

lähipiirin kanssa on keskeisessä osassa, jotta terapeutti voi saada konkreettista tietoa lapsen arjesta ja osallistumisen mahdollisuuksista.

Jotta harjoitusta ja toistoja tulisi oppimisen ja muutoksen kannalta riittäviä määriä, se vaatii harjoittelua arjen tilanteissa osaavan terapeutin ohjauksella ja tuella. Tällöin lapsen toimintakyvyssä voisi tapahtua selkeä muutosta, joka vaikuttaisi lapsen arkeen. Kuntoutuspalautteissa onkin tärkeää tuoda esille, millaista yhteistyötä perheen ja lähipiirin kanssa on tehty sekä arvioida lähipiirin osallisuuden merkitystä suhteessa tavoitteisiin.

Kehittämistyön keskeinen tulos liittyi lasten kuntoutuksen ammattilaisten näkemykseen: lapsen ja perheen arkisessa elämässä näkyvä toimintakyvyn muutos on tärkeämpää kuin objektiivisesti mitattu muutos. Kuntoutuspalautteissa tulisikin näkyä lapsen ja perheen kokema konkreettinen hyöty kuntoutuksesta sekä heidän osallisuutensa tavoitteiden saavuttamiseksi.

Taulukossa 1 kuvataan tiivistetysti asiat, joita haastatellut ammattilaiset pitivät tärkeinä sisältöinä kuntoutuspalautteissa ja joiden mukaan kuntoutuspalautteen mallia on rakennettu.

Taulukossa 1 kuvataan tiivistetysti asiat, joita haastatellut ammattilaiset pitivät tärkeinä sisältöinä kuntoutuspalautteissa ja joiden mukaan kuntoutuspalautteen mallia on rakennettu.

Vahvuudet luovat perustan kuntoutumiselle

Kuntoutuspalautteissa tulisi tulla entistä selkeämmin esille ne tekijät, jotka vaikuttavat arjen toimintakykyyn ja mahdollistavat lapsen toiminnan.

Ympäristötekijöissä on usein sekä toimintakykyä edistäviä että rajoittavia asioita, joita tulisi kirjata nykyistä selkeämmin esille. Vahvuuksien kirjaaminen saattaa vaikuttaa lapsen lähipiirin näkemyksiin lapsesta ja hänen mahdollisuuksistaan osallistua toimintoihin. Lähipiirin on tärkeää tiedostaa lapsen vahvuudet, sillä ne luovat perustan lapsen haasteiden selättämiselle.

Kokonaisvaltainen näkemys toimintakyvystä sekä ympäristötekijöiden vaikutuksista mahdollistaa tavoitteellisen ja tuloksellisen kuntoutusprosessin.

Kuntoutuspalautteen tärkeimmät sisällöt	
Toimintakyvyn muutoksen näkyminen lapsen arjessa	<ul style="list-style-type: none"> Tulee käydä selvästi ilmi, miten lapsen ja perheen arki on muuttunut kuntoutusjakson aikana Lapsen ja perheen kokema toimintakyvyn ja arjen muutos on tärkeämpää kuin objektiivisesti mitattu muutos
Lapsen vahvuuksien ja ympäristötekijöiden vaikutusten tunnistaminen	<ul style="list-style-type: none"> Toimintakyky on vaikeuksien ja vahvuuksien summa, joten lapsen ja perheen vahvuudet tulee tunnistaa ja kirjata palautteeseen Kuvaus siitä, miten objektiivisesti arvioidut haasteet näkyvät konkreettisesti lapsen arjessa
Lapsen ja perheen osallisuuden vahvistuminen ja arjen muuttuminen	<ul style="list-style-type: none"> Kuntoutuspalautteella tulee kuvata, millaista tukea ja ohjausta lapsen lähipiiri on saanut, sillä lähipiirillä on vastuu opittujen taitojen siirtymisestä arkeen Toimintakyky voi muuttua vain, jos arki muuttuu

Taulukko 1.

ADOBESTOCK / RANPIXEL.COM

Malli opastaa terapeuttia huomioimaan toimintakykyyn vaikuttavia tekijöitä laajasti sekä arvioimaan yhdessä lapsen ja lähipiirin kanssa, onko mitatuilla muutoksilla vaikutusta ja merkitystä lapsen ja perheen arjessa.

Ammattilaiset toivat esiin huolen siitä, että kuntoutus voitaisiin evätä, mikäli lausunnoissa kuvataan lapsen vahvuuksia ja hyvin sujuvia asioita. Kuntoutuspalautteisiin tulisi kuitenkin voida kirjoittaa myös asioita, joissa lapsi on edistynyt, ilman että se tulkitaan kuntoutustarpeen poistumiseksi. Mikäli kuntoutusjaksolle asetetut tavoitteet on saavutettu, mutta kuntoutuksen jatkumiselle on edelleen perusteet ja tarve, tulee palautteeseen kirjata seuraavat konkreettiset tavoitteet.

Haastatellut ammattilaiset kokivat rajoittavien ympäristötekijöiden kirjaamisen haastavaksi. Tästä johtuen ne jäivät usein kirjaamatta. Esimerkkinä vanhempien jaksaminen sekä arjen hallinnan tai terveyden haasteet, jotka vaikuttavat lapsen toimintakykyyn ja mahdollisuuksiin osallistua.

Toisena haasteena ammattilaiset nimesivät tilanteet, joissa lapsen toimintakyky näyttäytyy melko hyvänä mutta vaatii runsaasti erilaisia ympäristön järjestelyjä. Esimerkiksi lapsi pystyy osallistumaan koulunkäyntiin tavanomaisesti mutta ei ilman erityisjärjestelyjä. Tällaiset asiat voivat jäädä näkymättömiin kuntoutuspalautteissa, ja kokonaistilanne näyttäytyy parempana kuin se todellisuudessa onkaan.

ICF-viitekehyksen mukainen ajattelu helpottaa työtä

Kehittämistyön haastattelujen mukaan ICF-viitekehys laajentaa terapeutin näkökulmaa toimintakyvystä. Lisäksi se lisää ymmärrystä syy-seuraussuhteista helpottaen kuntoutustarpeen ja -toimenpiteiden perustelua.

Viitekehys suuntaa toimintakyvyn arvion osallistumisen osatekijöihin sekä ympäristön vaikutuksiin, jolloin se ei jää pinnalliseksi, yksittäisten suoritusten arvioimiseksi. Tulos oli yhtenevä ICF lasten kuntoutuksessa -hankkeen kaikista ammattiryhmistä saatujen tulosten kanssa.

ICF-viitekehyksen mukaisesti tehty toimintakyvyn arvio vähentää keskittymistä kehon rakenteiden ja suoritusten tason kuvaamiseen ja ohjaa arviota siihen, vaikuttavatko ne yksilön osallistumisen mahdollisuuksiin. Viitekehyksen mukainen rakenne säätelee ammattilaisen tekemää toimintakyvyn arviota sekä kuntoutuksen valintoja. Rakenne tukee perheen ja terapeutin huomion suuntaamista toimintakyvyn kannalta oleellisimpaan eli lapsen mahdollisuuksiin osallistua haluamiinsa toimintoihin.

Osallistumisen tason ymmärtäminen ja sen tavoittelu sekä ympäristötekijöiden huomioiminen siirtää kuntoutuksen painopisteen sujuvasti ihmisen arjessa tapahtuvaksi toiminnaksi ja tukee lapsen toimintakyvyn kohentumista. Taulukossa 2 esitellään tulosten perusteella kehitetyn kuntoutuspalautemallin rakenne.

Ohjaus ja mentorointi sujuvoittaisi ICF-viitekehyksen käyttöä

Kehittämistyön tulokset mukailivat aiempia tutkimustuloksia: ICF-viitekehyksen käyttöönotto koetaan konkreettisesti työssä vaikeaksi, vaikka ammattilainen olisikin saanut koulutusta ja kokemusta siitä (10,11). Haastatteluissa nimettiin syiksi viitekehyksen monimutkainen rakenne sekä se, että sen käytön opetteluun ei ole riittävästi aikaa.

Ammattilaiset kuvasivat tilannetta turhauttavana, koska ICF-viitekehyksen syvällisempi ymmärtäminen koettiin tärkeäksi oman työn näkökulmasta, mutta sen yhdistäminen omaan työhön tuntui jopa ylivoimaiselta.

Haastateltavilla oli kiinnostunut ja myönteinen asenne ICF-viitekehyksen käyttöön, ja heillä oli halu oppia käyttämään sitä monipuolisemmin työnsä tukena. He kokivat ICF-viitekehyksen mukaisen rakenteen ohjaavan ajattelua, selkiyttävän lapsen toimintakyvyn arviointia sekä sujuvoittavan työntekoa.

Kuntoutuspalautemalli nähtiin ICF-viitekehyksen mukaista ajattelua helpottavana työkaluna, mutta siihen toivottiin sisällöllistä ohjausta. Sisällöllisellä ohjauksella

tarkoitettiin valmista esimerkkiä kuntoutuspalautteesta sekä ohjeistusta ammattilaisille siitä, millaisia asioita mihinkin kohtaan voisi kirjoittaa.

Ammattilaiset myös esittivät ratkaisuksi moniammatillista yhteistyötä yli organisaatiorajojen. Mentorointi ja yhteiset keskustelut koettiin hyväksi tavaksi levittää toimivia käytäntöjä ICF-viitekehyksen juurruttamiseksi konkreettisesti omaan työhön. Taulukossa 3 kuvataan asioita, jotka haastatteluiden perusteella sujuvoittavat ICF-viitekehyksen mukaista työskentelyä ja helpottaisivat toimintakyvyn arvioimista ICF-viitekehys huomioiden.

Ammattilaiset kokevat ICF:n käytön ja sitomisen arjen työhön haastavaksi ja siihen kaivataan konkreettista tukea.

Yhtenäinen kuntoutuksen palautemalli käyttöön

Kehittämistyön tuotoksena laadittiin yhtenäinen kuntoutuspalautemalli lasten avokuntoutuksen terapeuttien käyttöön. ICF-viitekehyksen mukainen kuntoutuspalautteen malli ohjaa terapeutin ammatillista ajattelua ja näkemystä.

Malli opastaa terapeuttia huomioimaan toimintakykyyn vaikuttavia tekijöitä laajasti sekä arvioimaan yhdessä lapsen ja lähipiirin kanssa, onko mitatuilla muutoksilla vaikutusta ja merkitystä lapsen ja perheen arjessa. Tällöin kuntoutus kytkeytyy lapselle merkityksellisiin asioihin, ja lapsen ja perheen vahvistunut osallisuus mahdollistaa arjen muuttumisen.

Yhtenäinen malli edistää ICF-viitekehyksen mukaista toimintakyvyn arviointia, tiivistää kirjaamista sekä suju-

ICF- viitekehyksen mukaisen kuntoutuspalautteen rakenne	
Kuntoutuspalautemallin otsikko	Haastateltavien tärkeiksi kokemat asiat
Tiedot terapiasta ja esitiedot	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Kuntoutuspalautteen tulisi olla myös itsenäisesti luettavissa ilman aiempia tietoja lapsesta
Toimintakyky jakson alkaessa	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Kuvaus lapsen toimintakyvystä terapiajakson alkaessa on kuntoutuksen lähtökohta ja vertailupohja
Terapian tavoitteet	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Tavoitteiden tulee liittyä konkreettisesti lapsen arkeen ja niiden toteutumista tulee pystyä arvioimaan ja seuraamaan.
Kuvaus toteutuneesta terapiasta, yhteistyö ja läheisten osallistuminen	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Lapsen toimintakyvyssä ei tapahdu muutosta, ellei lapsen lähipiiri tue sitä ▪ Perheen osallisuus ja panostus esille
Tavoitteiden saavuttaminen ja vaikutukset asiakkaan arkeen	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Lapsen ja lähipiirin oma arvio tavoitteiden saavuttamisesta ▪ Muutoksella ei ole merkitystä, mikäli se ei näy arjessa
Käytetyt mittarit tai arviointivälineet	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Kuntoutuksesta vastaavan tahon tulee tietää, millaisia mittareita on käytetty
Asiakkaan toimintakyky terapiajakson päättyessä ICF-luokituksen mukaan	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ICF-luokituksen tasojen näkyminen konkreettisesti otsikoissa yhdenmukaistaa kirjaamista
Yhteenveto ja jatkosuositukset	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Yhteenveto tuo selkeästi esille asiat, joissa on edistytty ja joissa on edelleen haasteita ▪ Tavoitteet seuraavalle jaksolle, mikäli suosittelee terapian jatkumista

Taulukko 2.

ICF-viitekehysten käyttöä sujuvoittavat asiat

ICF-viitekehysten näkyminen otsikkotasolla palautemallissa	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Ohjaa ja selkiyttää ammatillaisen työtä ▪ Suuntaa huomion toimintakyvyn kannalta oleellisimpaan eli osallistumiseen ▪ Helpottaa oleellisen tiedon esittämistä tiiviisti ▪ Tukee lausunnon kirjoittamista rakenteellisesti ja sisällöllisesti ▪ Lapsen toimintakyvyssä tapahtuneet muutokset selkeämmin esille
Valmiit työkalut ICF:n käyttöön	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Ohjeistus miten ICF-viitekehys liitetään vaihe vaiheelta osaksi omaa työtä
Esimerkki lausunnon ja ohjeistus kirjaamisen sisällöistä	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Kaivataan konkreettista esimerkkiä kuntoutuspalautteen sisällöstä
Ohjaus ja koulutus ICF-viitekehysten ymmärtämiseen	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ICF-viitekehysten haltuunotto ja ymmärtäminen vie aikaa ▪ ICF-luokituksen kokonaisuus tuntuu sekavalta
Ohjaus ja mentorointi ICF-viitekehysten käyttöön omassa työssä	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Ymmärrys siitä, mitä ICF-viitekehys on, mutta sen konkreettinen käyttö on vaikeaa ▪ Tukea ja apua ICF-viitekehysten sitomiseksi omaan työhön

Taulukko 3.

voittaa terapeuttien käytännön työtä. Kirjaamisen kulttuuri kuntoutuksessa on muuttumassa. Toimintakykyä polveilevasti kuvailevasta tekstistä siirrytään tiiviimmin esitettyyn kuvaukseen toimintakyvystä suhteutettuna tavoitteisiin. Tällainen kirjaaminen tuo toimintakyvyssä tapahtuneen muutoksen esille aiempaa konkreettisemmin ja selkeämmin.

Yhteiset toimintakäytännöt selkiyttävät myös eri sektorien kuntoutustyöntekijöiden yhteistyötä. Siten asiakkaan kuntoutusprosessi sujuvoituu ja kuntoutustarpeen arviot ja kuntoutussuosituksot yhdenmukaisuvat. Kuntoutus kohdentuu tällöin oikea-aikaisesti

sellaisiin lapsen arjen ja toimintakyvyn haasteisiin, joihin kuntoutuksella on mahdollista saada aikaan muutosta.

Vaikuttava kuntoutus edellyttää, että yksilön toimintakyky, tavoitteet ja kuntoutuksen sisältö on kirjattu mahdollisimman tarkasti (12). Tämä hyödyttää paitsi lasta ja perheitä myös laajemmin yhteiskuntaa, kuten kuntoutussuunnitelmasta vastaavia ja kuntoutuksen kustantavia tahoja.

Kuntoutuspalautteen malli on tehty sähköisesti täytettäväksi pdf-lomakkeeksi, mutta sen otsikot voi siirtää myös sähköiseen potilastietojärjestelmään. Kuntoutus-

ADOBESTOCK / HALPPOINT

palautteen voi kirjoittaa omassa potilastietojärjestelmässä mallin mukaisten otsikoiden mukaan ja toimittaa se kuntoutussuunnitelman laatineelle ja maksavalle taholle. Kuntoutuspalautteen malli on vapaasti ladattavissa ICF lasten kuntoutuksessa -hankkeen verkkosivuilla (13). ■

Artikkeli pohjautuu Sanna Laakkosen Turun ammattikorkeakoulun ylemmässä tutkinto-ohjelmassa tehtyyn opinnäytetyöhön Toimintakyvyn muutos näkyväksi: lasten avokuntoutuksen kuntoutuspalautteet ICF-viitekehysten mukaisiksi. Se on luettavissa osoitteessa www.turkuamk.fi/fi/tutkimus-kehitys-ja-innovaatiot/hae-projekteja/icf-lasten-kuntoutuksessa/

Lähteet

- (1) Sipari S, Vänskä N & Pollari K: Lapsen edun toteutuminen kuntoutuksessa. Osallistumista ja toimijuutta vahvistavat hyvät käytännöt. Sosiaali- ja terveysturvan raportteja 5/2017.
- (2) Laki Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuuksista annetun lain muuttamisesta. 145/2015. Annettu Helsingissä 20.2.2015.
- (3) Sosiaali- ja terveysministeriö. Kuntoutuksen uudistamiskomitean suosituksia: Ehdotukset kuntoutumisjärjestelmän uudistamiseksi. Sosiaali- ja terveysministeriön raportteja ja muistioita 2017:41.
- (4) Sosiaali- ja terveysministeriö. 2020. Kuntoutuksen uudistaminen: Kuntoutuksen uudistamisen toimintasuunnitelma vuosille 2020–2022. Sosiaali- ja terveysministeriön julkaisuja 2020:39.
- (5) Adolfsson M: Applying the ICF-CY to identify children's everyday life situations: A step towards participation-focused code sets. *International Journal of Social Welfare* 2013;22:195-206.
- (6) Madden R & Bundy A: The ICF has made a difference to functioning and disability measurement and statistics. *Disability and Rehabilitation* 2019 Vol 41: 1450-1462.
- (7) Cunningham BJ, Washington KN, Binns A et al.: Current Methods of Evaluating Speech-Language Outcomes for Preschoolers With Communication Disorders: A Scoping Review Using the ICF-CY. *J Speech Lang Hear Res.* 2017 Feb 1;60(2):447-464.
- (8) Paltamaa J, Erkkilä J, Kanelisto K ym.: Pitkät yhtäjaksoiset yksilöterapiat. Terapioiden merkitys kuntoutujan ja kuntoutuksen eri toimijoiden näkökulmista. Helsinki: Kela, Sosiaali- ja terveysturvan raportteja 4/2017.
- (9) Tigerstedt H, Paavilainen E & Lindvall P: ICF lasten kuntoutuksessa. Loppuraportti. Turun Ammattikorkeakoulu. 2021.
- (10) Rantakömi-Stansfield S & Valtamo A: Kuntoutuslaitosten moniammatillisten työryhmien käsityksiä ICF-luokituksesta. Pro gradu -tutkielma. Jyväskylän yliopisto 2014.
- (11) Rantakömi-Stansfield S, Valtamo A, Piirainen A, Sjögren T: ICF:n juurruttaminen: järjestelmällinen kirjallisuuskatsaus. Teoksessa Paltamaa J & Perttilä P: Toimintakyvyn arviointi - ICF teoriasta käytäntöön. Sosiaali- ja terveystur-

van tutkimuksia 137. Juvenes Print. Tampere 2015.

(12) Autti-Rämö I: Kuntoutuksen vaikuttavuuden arviointi. *Duodecim* 2021;137(13):1369-74.

(13) ICF lasten kuntoutuksessa -hanke. Turun Ammattikorkeakoulu. 2021. www.turkuamk.fi/fi/tutkimus-kehitys-ja-innovaatiot/hae-projekteja/icf-lasten-kuntoutuksessa/

SUMMARY

ICF framework broadens views of functional capacity and facilitates work

The aim of development work was to harmonize the way rehabilitation workers describe a child's functional capacity and the changes that have taken place in it in accordance with the ICF framework, and to facilitate therapists' work in using the ICF framework. Focus group interviews of physiotherapists, speech therapists and occupational therapists (n = 10) working with children were used as the data collection method.

According to the results, the rehabilitation feedback should show how the child's functional capacity has changed during the rehabilitation process and how the change is reflected in his or her daily life. The structure of the ICF framework supports therapists' practical work by guiding them to consider the child's strengths as well as the effects of environmental factors on functioning.

As a result of the development work, a rehabilitation report model in accordance with the ICF framework was developed, which guides the description of changes in the child's functional capacity and the mirroring of goals to them. In this case, rehabilitation is linked to issues that are relevant to the child, and the strengthened involvement of the child and the family enables changes in everyday life. ■

*For more information
Sanna Laakkonen
Master of Health Promotion (Physiotherapy)
sanna@activus.fi*